

ESCOLTEU!

VEUS DE DONES DE TOT EL MÓN

PRESENTAT PER CATHOLIC WOMEN'S COUNCIL

CONTINGUT

03

PREGÀRIA I
INTRODUCCIÓ

06

SITUACIÓ DE LES
DONES A L'EGLÉSIA

08

PODER, PARTICIPACIÓ I
REPRESENTACIÓ

10

ESTRUCTURA I
TRANSPARÈNCIA

12

VIDA SACRAMENTAL

14

RESISTÈNCIA I
ESPERANÇA

15

RECOMANACIONS I
CONCLUSIONS

PREGÀRIA

Desperta'ns al que cal fer
i al que cal desfer
Desperta'ns
per saber què deixar anar i què
atreure
desperta'ns
al que engrandeix l'amor i al que
l'empetititeix.
A cada part de la nostra vida,
agita'ns i desperta'ns!

— Joyce Rupp

**DÉU DE LA NOSTRA UTOPIA
GUIA'NS A LA VERITAT**

INTRODUCCIÓ

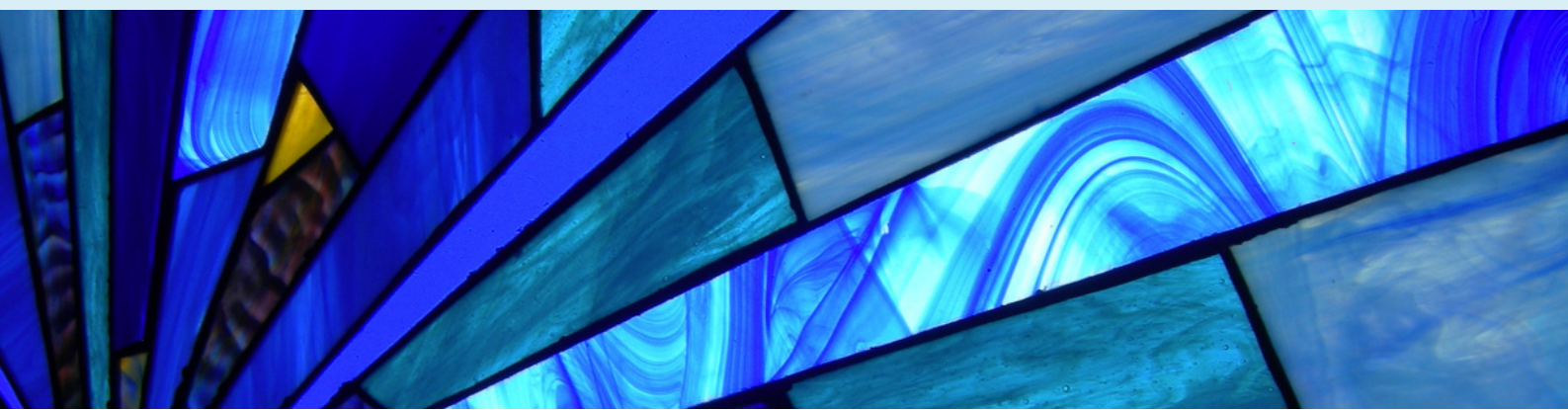
El Consell de Dones Catòliques (CWC) és un grup paraigua global de més de seixanta organitzacions catòliques que treballen pel reconeixement de la plena dignitat i igualtat de les dones a l'Església.

Com a dones a l'Església Catòlica, l'entendem com una comunitat d'iguals, com l'Església primitiva, on tots els batejats són iguals en Crist. En paraules de Sant Pau, *"Ja no hi ha jueu ni gentil, ni esclau ni lliure, ni home ni dona, perquè tots vosaltres sou un en Crist Jesús"*. (Gàlates 3:28)

Atenent la crida del Papa Francesc a la sinodalitat, el CWC es va embarcar en un procés de sessions virtuals d'escolta i discerniment perquè els bisbes poguessin escoltar les veus de les dones de tot el món. El Dia Internacional de la Dona del 2022, iniciem aquest viatge basant-nos en la feina que les dones de tot el món estan fent per la igualtat en dignitat i drets com una qüestió de justícia i de benestar.

Amb aquest enfocament, busquem escoltar les veus i les experiències de les dones catòliques a tot el món i, en particular, com els està anant a diverses regions. Per això, teòlogues i líders de cada continent es van presentar en diverses sessions per estimular l'escolta, l'oració, la discussió i el discerniment sobre els temes següents:

- **Situació de la Dona a l'Església:** liderat per dones de l'Amèrica Llatina, Espanya i el Carib.
- **Poder i participació:** preparat per dones d'Europa i coordinat per líders d'Alemanya i Suïssa.
- **Estructures, Transparència i Rendició de Comptes:** preparat per dones d'Àsia i coordinat per líders de l'Índia.
- **Vida Sacramental:** dirigida per dones d'Austràlia i Nova Zelanda.
- **Resistència i esperança:** liderada per dones d'Amèrica del Nord.

LES VEUS DE LES DONES DE MÉS DE 60 ORGANITZACIONS DE TOT EL MÓN

Aquest document és un resum d'hores de sessions d'escolta on van participar dones de tots els continents, inclosa la reflexió de dones teòlogues. El nostre discerniment col·lectiu es va generar a partir d'una escolta profunda, enriquidora i inclusiva de dones de contextos molt diversos que ens unim per pregar, somiar i visualitzar juntes una Església més generadora de vida.

El nostre camí sinodal no és un camí lineal i així caminem, juntes, en aquesta realitat complexa i esperançadora.

Tot i les nostres diferències, compartim la creença que la participació plena de les dones en la vida institucional i sacramental de l'Església és el signe més eficaç que els seus líders estan compromesos amb la construcció d'una Església veritablement sinodal.

LES DONES A L'EGLÉSIA NESSESITEN TENIR VEU. ESCOLTIN LES NOSTRES VEUS.

LA SITUACIÓ DE LES DONES A L'ESGLÉSIA

LLATINOAMÈRICA, ESPANYA I EL CARIB

2.286 dones van respondre a una enquesta virtual realitzada entre desembre del 2021 i gener del 2022. A més, es van realitzar més de 60 tallers en comunitats i grups de dones de tota la regió.

La majoria considera que la seva participació a l'Església és ambigua i invisible, ja que realitzen tasques subalternes i de "servei", però no tenen poder de decisió.

La participació de les dones enquestades a l'Església inclou:

- Treball de catequesi: 41,9%
- Ministeri pastoral: 46,9%
- Assistència a celebracions litúrgiques: 33,9%
- Lideratge comunitari: 9,6%

Un petit percentatge (3,8%) ocupa altres càrrecs, com ara ministre de l'Eucaristia, membre del cor o membre del seu consell parroquial o grups locals de Càritas.

Només el 4,4% se senten "totalment involucrades" a l'Església.

Sorprenentment, la majoria de dones enquestades han experimentat violència i, el que és menys sorprenent, tenen una sensació d'invisibilitat.

El 2,4% ha deixat l'Església Catòlica, mentre que altres busquen activament espais alternatius per experimentar-ne la fe i l'espiritualitat.

ÀFRICA

El catolicisme és la denominació cristiana més gran al continent. Les nostres germanes de Kenya parlen que la societat descansa sobre un tamboret de tres potes: la constitució, la cultura i el cristianisme. Tot i que la constitució parla d'igualtat de drets per a les dones, culturalment, les dones no poden, per exemple, heretar propietats. El patriarcat, la jerarquia i la "supremacia masculina" dins del catolicisme agreugen aquesta desigualtat. Les dones solen ser víctimes de violència de gènere i feminicidis. Hi ha una alta desocupació, baixes taxes de matrimoni i la majoria dels nadons neixen de mares solteres.

La llar, i sovint l'Església, són llocs perillosos per a dones i nens.

Les dones expressaren sentir-se utilitzades per l'Església i excloses per una teologia de Maria romantitzada. La seva capacitat per ser agents de la pròpia espiritualitat i creadores dels seus propis grups de nutrició espiritual està limitada per un patriarcat i una opressió interioritzats. No obstant això, amb més accés a l'educació, les dones estan desafiant el patriarcat, negant-se a ajustar-se als requisits culturals i promovent la igualtat de manera més vocal, encara que el resultat pot ser l'ostracisme.

ÀSIA

Els cristians són la minoria de la població a gairebé tots dels països asiàtics (amb l'excepció de les Filipines i el Timor Oriental). El patriarcat abunda a les esglésies. Les dones pateixen violència verbal, espiritual, sexual i psicològica, intensificada pel clericalisme i l'abús de poder dels clergues a l'Església.

Les comunitats, fora del control clerical, estan creixent per brindar a les dones espais alternatius on experimentar, expressar i desenvolupar la seva espiritualitat, promoure l'estudi de la teologia i atendre les víctimes de la violència domèstica i a l'Església. Encara que les catòliques són minoria, treballen colze a colze amb dones de totes les religions en temes de justícia social.

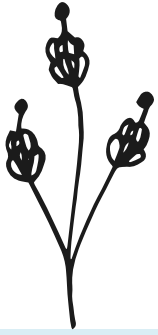
EUROPA

Les dones són tractades i vistes com a assistents, que simplement recolzen el treball del rector. A més, la investigació teològica i les contribucions es valoren menys que les dels homes.

Moltes s'estan allunyant de l'Església i formen grups (virtuals i físics) que ofereixen espais sagrats per compartir la vida i la pregària.

NORD AMÈRICA

Les dones catòliques negres i hispanes experimenten el racisme a l'Església nord-americana en forma de discriminació, segregació i actituds estereotipades. Estan oprimides institucionalment i marginades per gènere, idioma, raça, cultura i estatus migratori. La violència de gènere és un problema greu. Moltes dones estan abandonant l'Església per la manca de confiança a la institució, la manca de reconeixement i la desconnexió entre la predicació i la vida.

“Una Chiesa circolare, una chiesa comunionale come profilato del concilio vaticano secondo dove non esistano minoranze di ogni genere, dove ciascuno possa sentirsi accolto e partecipe a tutti i livelli ”

PODER, PARTICIPACIÓ I REPRESENTACIÓ

Quan les dones de tot el món parlen de la seva experiència de l'Església, el terme més comú utilitzat és frustració. Les dones se senten frustrades per l'abús de poder, el clericalisme, la discriminació, el sexisme i la por que experimenten als entorns eclesials. Arreu del món, l'absència de dones en la presa de decisions i la seva exclusió dels ministeris ordenats són vists per les dones com les majors formes de discriminació i injustícia.

El poder, tal com l'Església practica, margina les dones. Des de l'època de l'emperador Constantí a principis del segle IV, el poder civil i l'Església han format una simbiosi sobre la qual l'Església ha construït el seu estatus i domini a través dels segles. No es posa en dubte quan aquest poder és mal anomenat servei, però en realitat és un abús d'autoritat i de les posicions de poder.

Els llocs de lideratge estan reservats per a homes ordenats. Els laics necessiten permís o comissió d'un clergue per actuar en nom de l'Església. L'estructura actual es basa en el model d'una monarquia absoluta d'abans, amb el Papa al capdavant. El dret canònic protegeix la institució, no els individus. Les imatges patriarcals de Déu com a home, rei i senyor reforcen l'statu quo.

"Verpflichtenden synodale Strukturen vor Ort in den Diözesen und weltweit, die gleichberechtigt "Laien" / Frauen einbeziehen und sie an allen Entscheidungen beteiligen".

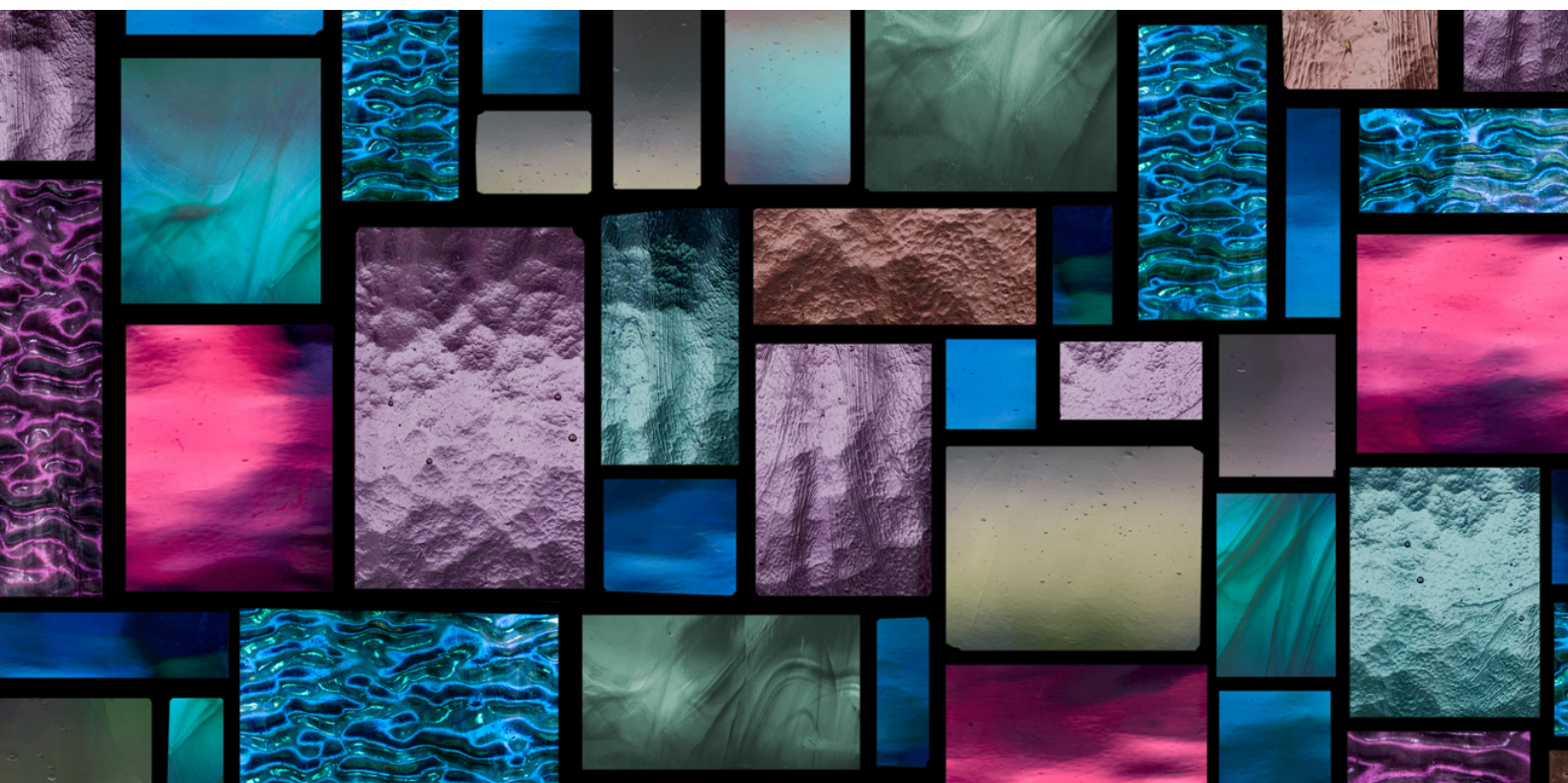
PODER, PARTICIPACIÓ I REPRESENTACIÓ

A tot el món, les dones i el poder encara són vistos com una antítesi, contradient l'"ordre natural." El colonialisme i la implementació d'estructures patriarcals sovint van de la mà — en desavantatge i mal de les dones, els pobles indígenes i la gent d'altres religions. Això ha provocat un desequilibri en la igualtat de drets i dignitat fins avui.

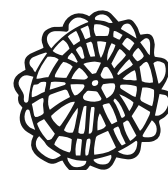
Hi ha una falta de participació del laïcat, especialment de dones. Les dones se senten invisibles perquè no tenen poder de decisió. Si es donen posicions a l'Església, la majoria de les vegades no es consideren llocs de lideratge equitatius, amb homes ordenats encara al càrrec. A nivell local, les dones són vistes com a suport al treball del rector i bisbe que determina el que passa i qui pot fer el ministeri. La prohibició de predicar o administrar els sacraments, porta a l'Església a negar-se el seu regal.

No obstant això, hi ha una incoherència en la pràctica a tot el món. En moltes àrees les dones no poden llegir durant la litúrgia o són vistes com a indignes de distribuir la comunió, mentre que en altres regions les dones dirigeixen esglésies, creients de confort, batejar nens i celebrar serveis.

Moltes dones han abandonat l'Església a causa de la falta de reconeixement de la igualtat, la falta de confiança i suport, i la desconexió amb la predicació que és especialment perjudicial per a les dones

ESTRUCTURA, TRASPARENCIA I REPRESENTACIÓ

L'Església es caracteritza per un lideratge jeràrquic, feudal i piramidal, en què la presa de decisions està en mans d'un clergat exclusivament masculí. Això ha portat l'Església a experimentar una forta divisió entre clergues i laics, especialment dones laiques. A causa de la noció profundament arrelada dels sacerdots de ser "altres Cristos" diferenciant dues classes: la classe clerical i els laics, els sacerdots van adquirir una cultura de superioritat i els laics van quedar en una posició infantil. Tot i això, gràcies a l'educació i la formació, els laics estan despertant i volent que el seu clergat es relacioni com a germans amb tots els batejats i demanant que siguin persones de profunda espiritualitat i responsabilitat.

L'estructura jeràrquica clerical de l'Església va conduir al fracàs generalitzat de les autoritats per respondre amb justícia i compassió als supervivents de diverses formes d'abús, i va portar molts membres de la comunitat a trencar el vincle amb l'Església Catòlica. L'Església institucional va protegir en gran mesura els sacerdots i bisbes criminals, però va calumniar els defensors i va silenciar les víctimes. La rendició de comptes i el remordiment prenen majoritàriament, la forma de celebracions penitencials en què sacerdots i bisbes demanen perdó a Déu en presència de les víctimes d'abús. Això protegeix els bisbes i sacerdots d'assumir-ne la culpa i enfrontar les conseqüències de l'abús. Els supervivents d'abús sexual per part del clergat que s'atreveixen a parlar i exigeixen justícia són profetes valents a l'Església d'avui.

“Rilevare, dire, diffondere, togliere il velo dalle innumerevoli azioni non trasparenti da parte del clero”.

ESTRUCTURA, TRASPARENCIA I REPRESENTACIÓ

Les xarxes catòliques purament masculines i les connexions entre l'Església, la política i la societat encara determinen el discurs, especialment quan es tracta de qüestions d'abús, explotació i la posició de les dones a l'Església. En alguns països, les xarxes censuraren informes i documentals que posen en relleu aquest tractament. Això impedeix que es nomeni els culpables de l'Església i la política, i així evitar que es respectin els drets de les dones i les persones vulnerables. Els supervivents de l'abús demanen comissions independents de la veritat, com es va fer a Austràlia amb la seva Comissió Reial sobre les respostes institucionals a l'abús sexual infantil.

Persones de tot el món estan iniciant noves formes de ser Església, establint comunitats que són inclusives, obertes i que afirmen la vida. Aquestes comunitats encarnen el que significa ser una Església assentada en la vida de les persones i convertir-se en espais que porten curació i creixement. El poder és compartit i el lideratge emergeix de la base, on les persones imbuïdes de la saviesa de l'Esperit poden donar exemple en l'organització de la vida i la missió de la comunitat.

Hi ha alguns exemples positius d'estructures eclesials que fomenten la rendició de comptes, la transparència i la inclusió a nivell parroquial i diocesà a Austràlia, Alemanya i altres països. En algunes parròquies i diòcesis hi ha noves estructures de col·laboració en la presa de decisions, amb més representació de persones de tots els gèneres sense distinció de classe, edat o raça. No obstant això, aquestes estructures poden ser suprimides per caprici d'un nou rector o bisbe.

El criteri per a les posicions de lideratge no ha de ser l'ordenació. Els líders han de ser persones inspirades per l'Esperit i amb la formació adequada segons el criteri de la comunitat. Perquè l'Església transiti veritablement pel camí sinodal, necessita despullar-se del pensament feudal, dels dictats patriarcals i de les actituds paternalistes.

VIDA SACRAMENTAL

Les persones troben la generosa presència i la gràcia de Déu molt més enllà de les expressions clericals, jeràrquiques i “masculines”, que no tenen presència i espiritualitat femenines.

Les dones van manifestar una comprensió àmplia del que és sacramental, com una experiència que obre la trobada amb la sagrada Presència de Déu.

Tot i això, l'enfocament estret de la institució en els set sacraments definits pel Concili de Trento empobreix la vida sacramental de l'Església.

En alguns contextos, els sacerdots exerceixen el poder a través de la “vigilància” de la recepció dels sacraments, en lloc de convidar la comunitat a participar en la seva celebració.

Desconnectats de l'experiència i les necessitats dels fidels, els sacraments sovint es converteixen en una experiència limitada, que no ofereix la presència viva de Crist.

L'EUCARISTIA

L'Eucaristia ha deixat de ser la taula inclusiva de l'amistat que se celebrava a les primeres comunitats cristianes, convertint-se en un símbol d'exclusió.

La missa, el context on se sol rebre la comunió, també es percep com un ritual “exclusiu” amb una predicació mediocre, un llenguatge litúrgic i una música sovint racista, colonialista o sexista.

El llenguatge nega, exclou o dissimula simbòlicament la metàfora del rostre femení de Déu.

Massa sovint, el ritual té prioritat sobre el sacramental: es dedica més temps a administrar els sacraments que a promoure experiències espirituals que obren i aprofundeixen les trobades amb Déu.

BAPTISME I PRIMERA COMUNIÓ

Les dones anhelan que es compleixi la promesa baptismal d'igualtat.

Actualment, molts pares consideren aquestes experiències com a "actes culturals", rebutjant la doctrina del pecat original, el mite d'Adam i Eva, i una noció feudal de Déu.

PENITÈNCIA

Les dones narren en les seves experiències actituds condescendents, discriminatòries, fins i tot comportaments inadequats durant la confessió, cosa que fa que deixin de cercar la reconciliació a través de l'Església. Altres senten que Déu no necessita la intermediació d'un capellà home per perdonar els pecats.

SANACIÓ (UNCIÓ DELS MALALTS)

L'obra principal de Jesús, juntament amb l'ensenyament, va ser la sanació. El fet que només un sacerdot pugui administrar aquest sacrament frustra a les persones no ordenades, que experimenten la crida de les persones que els demanen que els acompanyin en el dolor, en la separació, la felicitat o el llindar de la mort, però tenen prohibit administrar els sacraments. La cura pastoral se separa així dels sacraments, en lloc de ser un tot orgànic.

L'Església institucional està ignorant on la curació es necessita més: a aquells que han estat abusats pels seus membres, i la sanació del nostre planeta Terra.

Molts sacerdots ignoren voluntàriament la presència de Déu en el patiment de les persones i del planeta Terra.

MATRIMONI

Hi ha un gran dolor entre els catòlics LGBTQ+ a causa de la seva exclusió i que els seus matrimonis no siguin reconeguts, beneïts i celebrats igual a l'Església. La negativa de l'Església a acollir plenament la comunitat LGBTQ+ genera una pèrdua incalculable.

Dins del matrimoni, també hi ha una gran desigualtat a l'Església. Les pràctiques patriarcals i opressives deixen el matrimoni exposat a l'abús domèstic. Moltes dones van expressar por o vergonya per deixar un matrimoni abusiu i, sovint, el rector els va aconsellar que romanguessin en una llar violenta.

ORDRE SAGRAT

L'exclusió de la dona de l'ordenació, arrelada en teologies patriarcals i misògines, és també una pèrdua incalculable per a l'Església.

Les dones saben que poden representar Jesucrist -no cal ser home per a això- i, no obstant, se'ls nega la possibilitat del ministeri ordenat. Les persones també anhelan comptar amb ministres dones, escoltar-les predicar i compartir els seus dons. Tot i això, molts, inclosos els sacerdots homes, estan dividits: volen experimentar celebracions eucarístiques inclusives dirigides per dones, però temen les repercussions episcopals.

No és una exageració dir que la majoria de dones se senten profundament frustrades perquè les seves vocacions són menyspreades o descartades. Moltes cerquen nous fronts d'aliment espiritual.

“What the Ruah has united, let the patriarchy not separate.”

RESISTÈNCIA I ESPERANÇA

Proclamar la nostra fe catòlica com a dones, de manera integral, és sovint un acte de resistència. Tenint en compte les dificultats provocades principalment per les jerarquies eclesiàstiques, és crucial no perdre la crida de l'Esperit, aixecar la veu i portar les nostres preguntes per fer realitat el Regne de Déu. Diversos moviments de dones a tot el món reconeixen el signe d'aquests temps: una invitació ineludible a unir-nos i crear xarxes de comunitats per treballar per la igualtat. Les dones poden tenir un paper crucial per ajudar a restaurar la confiança i la credibilitat a l'Església institucional i assolir veritablement l'amor de Déu. Seguim involucrades i sense por de reivindicar la nostra fe com a dones catòliques.

Per recuperar una Església que reflecteixi veritablement l'evangeli de Jesús, les dones han estat resistint i comprometent-se de nombroses maneres, com ara fer campanya per la plena igualtat i dignitat de totes les persones; participar en manifestacions o accions de pregària, negar-se a participar als serveis de l'Església; escriure figures d'autoritat de l'Església; seleccionar les veus teològiques que volem escoltar incloent-hi espais no catòlics, generant xarxes de dones; creant espais de pregària, educatius i de trobada per a les dones i tenint el coratge d'alçar la pròpia veu. Persones de tots els gèneres busquen dones com a directores espirituals i exploren la pròpia forma d'espiritualitat femenina i inclusiva. Estan creant els seus propis camins més enllà d'estructures piramidals preconcebudes de dalt a baix. Molts també estan utilitzant les xarxes socials per fer-se sentir.

Mentre que algunes trien treballar per la renovació a través de la participació a les seves parròquies, altres dones participen en comunitats eucarístiques inclusives que estan revisant el que significa ser Església. Per a moltes persones s'ha tornat impossible participar en una institució que no és transparent, que s'aferra a estructures injustes i que promou teologies i dogmes que no van alhora amb els descobriments científics sobre l'univers i la persona humana. Afirmant que les dones són Església, els indígenes són Església, els pobres són Església, els migrants i refugiats són Església, les persones divorciades i tornades a casar són Església, les persones LGBTQ+ són Església, aquestes comunitats es converteixen en espais ostensibles als marges i al llindar, fent-ne l'espai adequat per a una transició transformadora de la vida. La veritable llibertat, com la de Crist, no implica romandre aferrats a les tradicions fetes per l'home i les estructures culturals que pertanyen al passat. Significa ser lliures per viure vides autodeterminades amb Jesús i tots els nostres germans.

Fins i tot al nostre discerniment col·lectiu, les dones de CWC ens trobem en diferents moments del nostre camí sinodal, segons el context, la cultura, l'idioma o l'experiència. Celebrem aquesta diversitat i tensió, però caminem juntes en una esperança compartida per la dignitat i la igualtat de les dones.

RECOMANACIONS

Per a recuperar la Comunitat de Jesús de Natzaret, que contradiu el funcionament actual de l'Església, i per enfortir la coresponsabilitat de tots els membres, recomanem a l'Església:

- **Desemascarar ideologies i teologies que justifiquen erròniament el sexisme, el racisme, el classisme i tota forma d'opressió o dominació per mitjà de les actuacions següents:**
  - Reconèixer els vincles entre el colonialisme, el patriarcat i les estructures de l'Església avui i treballar per desmantellar-los perquè tots puguin participar amb igualtat i alegria en la vida de l'Església.
  - Adoptar noves tecnologies i metodologies que permetin més accés, comunió i participació.
  - Escoltar i incloure les dones, no només en els processos de decisió, sinó també en la presa de decisions. Assegurar que els processos siguin transparents i responsables davant dels batejats. Involucrar els feligresos en la selecció dels seus rectors.
  - Ocupar els llocs de lideratge i comitès de manera professional i no arbitrària, i limitar els mandats a un període de temps específic. L'ordenació no és prova de competència a totes les àrees. L'abús de poder i el desequilibri entre els homes i les dones es poden evitar a través del lideratge col·laboratiu.
  - Crear una estructura i un entorn que permeti a l'Església convertir-se en líder mundial en la defensa i el modelatge dels drets humans integrals, especialment aquells que protegeixen les dones contra la violència, l'extremisme i la limitació de la seva llibertat.
  - Renovar les estructures de l'Església i les lleis canòniques per protegir els drets de tots els membres de l'Església, independentment del seu gènere o identitat sexual, i no només els drets dels sacerdots i bisbes. Cal eradicar el clericalisme.
  - Permetre la plena participació a la vida i al ministeri de l'Església de tots aquells que s'identifiquin com a LGBTQI+.
  - Reconèixer que la salut de l'Església depèn de la sanació d'aquells que han estat abusats per la institució. L'Església ha de fer una crida a practicar la tolerància zero davant qualsevol forma d'abús i fer justícia als supervivents. Perquè els sagraments siguin reals i vivificants, les esglésies han de ser llocs segurs.

“The universe unfolds in God, who fills it. Hence, there is a mystical meaning to be found in a leaf, in a mountain trail, in a dewdrop, in a poor person’s face. The ideal is not only to pass from the exterior to the interior to discover the action of God in the soul but also to discover God in all things.” (Laudato si’, 83)

RECOMANACIONS, CONTINUÏTAT.

- **Donar primacia als Evangelis, il·luminats pels estudis actuals de les Escripures, perquè puguem viure com Jesús va modelar i ensenyar.**
  - Anhelem ser "les i els fidels... [que] es reunien a casa seva per a la fracció del pa; compartien el seu menjar amb alegria i generositat lloant Déu". Que ningú no quedi exclòs de la taula.
  - Abraçar els carismes, les contribucions i les vocacions de les dones i prendre mesures concretes per facilitar la seva plena participació en la vida de l'Església, inclòs un accés més gran a l'educació, capacitació i formació teològica.
  - Celebrar una comprensió oberta i expansiva de la sacramentalitat tal com s'experimenta de moltes maneres cada dia. La vida sacramental és ser conscient, i ha de respondre i viure la presència de Déu al món. Hem d'aprofundir les nostres metàfores i el llenguatge sobre allò diví i el seu misteri perquè cap persona, sense importar el seu gènere o identitat sexual, quedi exclosa. Hem d'incloure la saviesa, l'espiritualitat i les nocions de sacramentalitat dels pobles primitius, de les primeres nacions i d'aquelles comunitats històricament oprimides.
  - Construir comunitats centrades a l'Evangelí que siguin inclusives, participatives i acollidores de totes les persones en la celebració de l'Eucaristia.
  - Desenvolupar encara més una "sacramentalitat de la cura" perquè, com a cristianes i cristians, puguem atendre millor les desigualtats sense precedents del nostre temps i abordar de manera proactiva la devastació de la Terra a causa del canvi climàtic.
- **Reconéixer que l'Església no és només el clero, sinó tots els batejats, el Cos de Crist.**
  - Transformar el sacerdocí que promou exclusivament els homes com a "un altre Crist" i eradicar el clericalisme a través d'una renovada teologia del sacerdocí. Això ha d'incloure el canvi i l'abolició de qualsevol formació de seminari que promogui el pensament clerical i que aïlli els sacerdots de les comunitats. Fer que el celibat sigui opcional.
  - Obrir espais perquè Déu 'parli' i es reveli a través de trobades i acompanyaments sincers, particularment per a aquelles dones que experimenten "silenciament" o "invisibilitat" a la seva Església, aquelles que se senten cridades al ministeri ordenat i als membres de la comunitat LGBTQ+.
  - Reconéixer que les dones també són sagrament, i necessiten formes i espais diferents.
  - Obrir tots els ministeris ordenats a les dones.

CONCLUSIÓ

LA VERITABLE LLIBERTAT, COM LA DE CRIST, BASADA EN LA VERITAT, NO IMPLICA ROMANDRE AFERRATS A LES TRADICIONS, ESTRUCTURES CULTURALS I DOCTRINES FETES PER L'HOME I QUE PERTANYEN A ÈPOQUES PASSADES. SIGNIFICA ÉSSER LLIURES PER VIURE VIDES AUTODETERMINADES EN COMPANYIA DE JESÚS I DE TOTES LES NOSTRES GERMANES I GERMANS

Busquem un despertar espiritual a l'Església: un canvi del ritualisme centrat jeràrquicament a una celebració de la vida, al voltant de la taula còsmica que reuneix els marginats, els exclosos i tots els elements de la Terra en una comunió oberta.

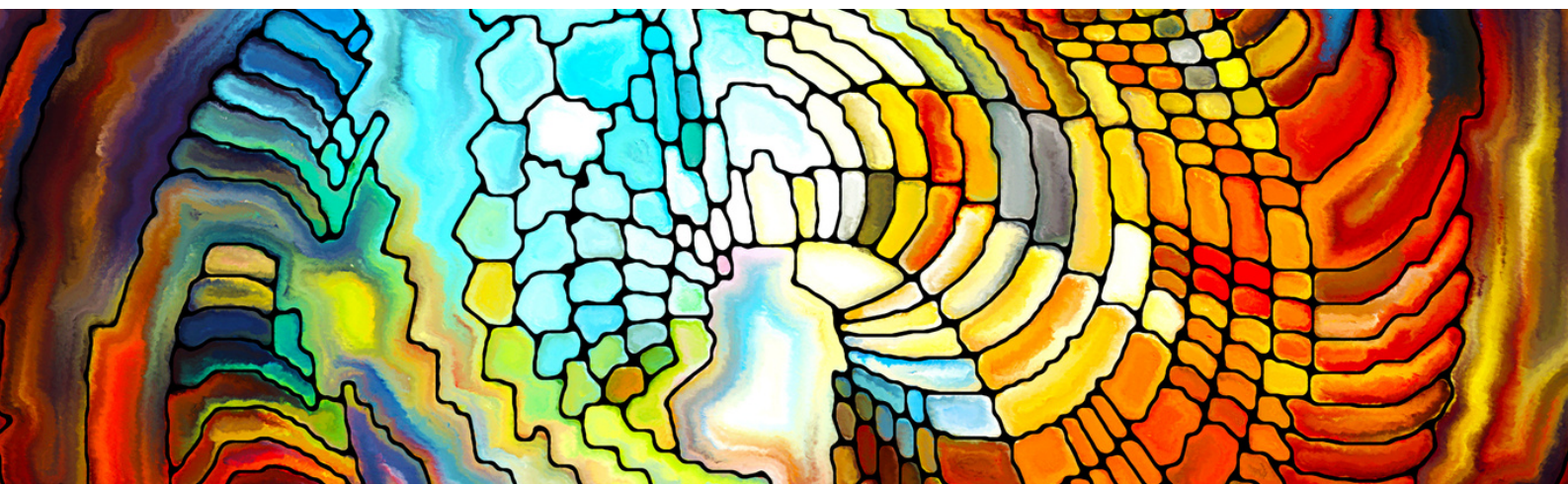
Busquem una Església que respiri i co-creu amb l'energia de l'Esperit Sophia, que estigui més enllà dels binaris del sagrat i el secular, el cos i l'esperit, masculí i femení, i que doni a llum una nova Església.

Busquem inspiració en teòlogues, erudites i en tantes dones inspiradores que ens han precedit.

Caminem amb Jesús de Natzaret, amb l'Esperit de Sofia i amb moltes companyes que comparteixen les nostres esperances pel camí.

Afirmem que aquesta Església renovada és possible! Així com Maria Magdalena i les seves companyes van caminar cap al sepulcre a la foscor, també nosaltres caminem amb esperança cap al sepulcre on avui està sepultat el Cos de Crist i en trobar-nos amb el Ressuscitat, escoltem el mandat d'anunciar els 'germans' jeràrquicament posicionats, la resurrecció que una altra Església és possible!

*Una altra Església és possible, està naixent!
Pots ser llevadora d'aquest part...?*

El Consell Catòlic de Dones (CWC) és un grup paraigua mundial de xarxes catòliques romanes que treballen pel ple reconeixement de la dignitat i la igualtat a l'Església.

CONTACTE:

www.catholicwomenscouncil.org
info@catholicwomenscouncil.org

AGRAÏMENTS:

El CWC vol expressar la seva profunda gratitud als milers de dones de tot el món que van participar a les nostres sessions i van compartir profundament la seva vulnerabilitat, la seva esperança i el dolor que experimenten com a catòliques. Un agraïment especial al Consell Executiu i al comitè de redacció que van compilar aquest informe, i al nostre equip administratiu pel seu suport i orientació incansable.

